

pRg/pORg3 mit Öffentlichkeitsrecht des Schulvereines Komenský • Schützengasse 31, A-1030 Wien Web:
www.rgkomensky.at • Tel. +43/1/7133188-60 • E-Mail: helena.huber@komensky.at

Jméno:	
Třída/Ročník:	

Standardizovaná kompetenční písemná maturitní práce

Český jazyk

Písemná maturita 2015

Písemná maturitní zkouška z jazyka českého

Milý kandidáte, milá kandidátko!

Rozhodněte se pro jedno z následujících tří témat a vypracujte k němu dvě zadané úlohy:

Téma	Úlohy (Zadání)	Přílohy
1. Maturitní zkouška	Komentář (405 až 495 slov)	1 článek z časopisu
	Interpretace literárního textu (405 až 495 slov)	1 písňový text
2. Křestní jméno jako základ identity	Shrnutí (270 až 330 slov)	1 online článek
	Doporučení (540 až 660 slov)	2 online novinové články
3. Jazykové pobyty	Argumentativní řeč (405 až 495 slov)	novinový článek
	Otevřený dopis (405 bis 495 Wörter)	novinový článek

Máte na zpracování úloh celkem 300 minut.

Jako pomůcka Vám slouží pouze Pravidla českého pravopisu v knižní podobě a slovníky. Používání encyklopedií nebo elektronických informačních zdrojů, které nejsou součástí Vašeho programu na zpracování textu, je zakázáno.

Pokud píšete rukou, smíte používat výhradně propisku nebo pero. Pište práci pouze na papír, který jste dostal/dostala na tuto zkoušku.

Vaše práce bude posuzována podle následujících kritérií:

- Obsah
- Struktura
- Stylistika a výraz
- Formální správnost

Hodně štěstí!

Písemná maturitní zkouška z jazyka českého

Téma 1: Maturitní zkouška

Úloha 1: Napište **komentář**

Situace: Všichni vídeňští mluvčí škol se zúčastní akce mládežnické organizace Schülerunion a diskutují o významu maturitního vysvědčení v dnešním pracovním životě a o důležitých kompetencích, které by měla škola zprostředkovat. Napište z pozice mluvčího školy komentář do časopisu Česká a Slovenská Vídeň DNES. Opírejte se přitom o přiložený článek z časopisu Respekt.

Napište **komentář (s vhodným nadpisem)** a zpracujte následující úkoly:

- Shrňte v textu uvedené pozice a nejdůležitější informace.
- Posuďte výroky v textu.
- Rozeberte možnosti školského systému a zdůvodněte, jak by mohla škola zprostředkovat mladým lidem nutné kompetence a jak by je mohla zvýšit.

Napište mezi 405 a 495 slovy. Vyznačte odstavce pomocí volného řádku.

Úloha 2: Napište **interpretaci**

Situace: V rámci písemné maturitní zkoušky z jazyka českého máte ukázat, že jste schopni/schopna analyzovat literární texty.

Přečtěte si text písně „Zkouška dospělosti“ od Karla Kryla.

Napište nyní **interpretaci** a zpracujte přitom následující úkoly:

- Srovnajte text písně „Zkouška dospělosti“ od Karla Kryla se svými vlastními zkušenostmi maturanta.
- Analyzujte jazykové ztvárnění a zaměřte se zejména na obraznost a jazykové zvláštnosti.
- Objasněte, v jakém vztahu stojí literární forma a výpověď.

Napište mezi 405 a 495 slovy. Vyznačte odstavce pomocí volného řádku.

Příloha k tématu 1 (úloha 1):

Znalosti místo známek

Nezájem univerzit o hodnocení na středních školách dává šanci

Strach ze špatné známky na střední škole je možná nejvíc sdíleným traumatem z mládí všech generací (války a genocidy pro tentokrát vynecháme). V poslední době ale také možná nezbytečnějším. Ukazují to právě vrcholící maturit a přijímačky na vysoké školy: přestože učitelé či ředitelé středních škol si lámou hlavy se známkováním a stát vydává ročně stamiliony na spravedlivý a přísný systém státních maturit, má tahle snaha v praxi skoro nulovou odezvu. V zaměstnání samozřejmě naše známky ze školy nikoho nezajímají, jediné kritérium bylo, je a bude – absolvoval/neabsolvoval. V posledních dvaceti letech ale známky na středních školách včetně maturit přestaly zajímat i vysoké školy. Až na velmi malý počet oborů a fakult, kde zájem výrazně převyšuje počet volných míst, je univerzitám lhostejné, jestli byl student na střední škole premiant, nebo čtyřkař. Chtějí si určovat a také určují svoje vlastní kritéria schopností a neschopností mladých lidí studovat.

To je dobrá zpráva nejen pro čtyřkaře, ale pro všechny: nabízí totiž šanci proměnit středoškolské vzdělání zásadně k lepšímu.

Co všechno napsal Kundera?

Vzdělávání patří k čelným položkám zdejších politických slibů a státních priorit. Zároveň bychom však těžko hledali jinou důležitou oblast, kde český stát reaguje na potřeby moderní doby tak opožděně. Každý, kdo někdy v životě usedl aspoň na deset minut k internetu, by měl pochopit, že biflovat se encyklopedické znalosti je ztrátou času. Notabene v době, kdy lze nosit přístup k internetu neustále v kapse. Přesto encyklopedické biflování v českých školách podle kritiků převládá. Každý také ví, jak užitečné je umět anglicky, přesto školy nemají peníze na učitele z řad rodilých mluvčích. Nebo v obecné rovině: neexistuje důležitější profese, která by našim dětem víc zasahovala do jejich rozvoje, než je učitel, přesto učitele platíme způsobem, jako by na nich skoro nezáleželo.

Stejně je to se zmíněnými známkami: nikdo je vlastně nepotřebuje, přesto se známkuje. Ani sami středoškoláci nepotřebují dobré známky. Potřebují se umět orientovat v životě, umět jazyky, stále důležitější finanční gramotnost, rozumět všudypřítomným médiím, orientovat se v textech nebo dokázat nějaký čtivě napsat, řešit nástrahy moderního světa, zvládat najít si a zanalyzovat informace, oddělit podstatné od nepodstatného...

Čeští středoškoláci si však dál zvykají, že důležité a zajímavé věci vstřebávají mimo školní výuku, zatímco do školy si chodí pro známky. Nebolí pro formální, nikdy ne ale objektivní potvrzení toho, že jsou pro studium způsobilí. Past této praxe ukazuje řada studií popularizovaných i v Česku. Z nich vyplývá, že snaha dostat dobrou známku a něco se naučit nejdu ruku v ruce jedním směrem. Někdy se dokonce vylučují.

Nedávno to v Praze vysvětlovala expertka na vzdělávání českého původu Michaela Tilton. Její tým zadával řešení úkolů dvěma skupinám dětí: jedna měla usilovat o co nejlepší známku, druhá měla úkol prostě zkusit zvládnout. Obě si přitom mohly vybrat z různé obtížnosti. Výsledkem bylo, že známkovaní studenti si vybírali co nejsnazší úlohy, hlavně aby je vyřešili bez chyb. Druhá parta naopak vybírala podle zajímavosti bez ohledu na složitost. Závěr, kdo se víc naučil a pobavil, byl jasný: ti, kdo se nemuseli bát špatného hodnocení.

Příklad ilustruje to, co známe z vlastního studia či výchovy dětí. Snaha formálně uspět v hodnocení demotivuje v učení, potlačuje zvědavost, hledání hranic svých znalostí či schopností a jejich posouvání dál. Středoškoláci pracují s učebnicemi, které složitě vysvětlují elektrické obvody, ale nerozumí smyslu alternativních zdrojů energie. Nebo mají umět seznamy středověké literatury, aniž z ní něco četli a chápali, v čem byla jiná.

Všichni experti vědí, že je lepší zadat sedmnáctiletému člověku přečíst a rozebrat jednu knihu od Kundery, než stroje odříkat jeho životopis a seznam díla. Přesto se dělá to druhé. Výsledkem je, že v okamžiku, kdy už nehrozí špatná známka, vypouští středoškolák s úlevou „vědomosti“ z hlavy.

Známkováním nevytlačuje jen chuť učit se. Přípravuje stát o talenty, kteří jsou třeba jen pomalejší, roztěkanější, lhostejnější.

Konečně víc peněz

Když už ne rady expertů, tak přirozený vývoj v českém školství a nezájem univerzit o známkování ze středních škol by měly přimět stát ke změně. To znamená zrušení známkování a přechod na méně stresovou, přirozenější, modernější výuku, kde by motivací nebylo nedostat „blbou známku“, ale něco zajímavého se naučit, poznat. Znalosti mohou střední školy libovolně testovat, ovšem bez zavírání cesty k vyšším formám studia, kde si teprve budou rozhodovat (ostatně už rozhodují), jakou laťku si pro zájemce nastaví. A nikde není psáno, že i maturita, dnes nedotknutelný institut vzdělání, musí taková zůstat: složitý svět a globální konkurence kladou na každého čím dál větší nároky a končit vzdělávání v osmnácti letech se stane spíš výjimkou. A pokud univerzity přestanou maturitu potřebovat, může její význam poklesnout až k bezvýznamnosti. Střední školy se tak stanou pouhou přípravkou pro další studium, která by měla být maximálně plošná, efektivní a motivační, nikoli orientovaná na selekci a na vyvolávání strachu či otrávenosti.

Samozřejmě to celé znamená dát konečně do škol víc peněz. Vytvořit prostředí s lépe placenými učiteli, s prvotřídní výukou jazyků a podchycením vzývaných technických talentů. Vzdělávací politika zkrátka představuje obrovskou výzvu, velký prostor k modernizaci výuky, která se tady sto let principiálně téměř nezměnila. Problém ale je, že svět kolem se změnil k nepoznání. A k nepoznání se změnily i šance dětí v tomto světě uspět.

(Pramen: časopis Respekt, ročník XXV, 12. – 18.5. 2014)

Příloha k tématu 1 (úloha 2):

Karel Kryl : Zkouška dospělosti

V nedělním oblečení
nastoupíš před komisi.
Studené vysvědčení
vezme, co bylo kdysi.

V portmonce umístěnka,
slavnostní učitelé
a lež - co první směnka
úvěru pro dospělé.

Opilí od radosti
si sami trochu lžeme,
že zkouškou dospělosti
opravdu dospějeme.

Tak tanči, láska sladká,
protanči večer celý:
ten bál - je křížovatka,
dospělí nedospělí.

Na klopě vlají stužky,
z orchestru znějí bicí.
Dozrál čas pro častušky
a vstupu do milicí.

Dozrál čas dilematu:
"Být pro, anebo proti?"
Pak čekat na výplatu
jak jiní patrioti.

Opilí od radosti
si sami trochu lžeme,
že zkouškou dospělosti
opravdu dospějeme.

Tak tanči, láska sladká,
protanči večer celý:
ten bál - je křížovatka,
dospělí nedospělí.

Dostaneš místo lásky
od těch, kdo všechno vědí,
trojhlavé neotázký,
čtyřhlavé odpovědi.

Šumivé víno pění
a dívky oblékly si
namísto dětských snění
dospělé kompromisy.

Příloha k tématu 1 (úloha 2) – pokračování:

Tak tanči, láska sladká,
protanči večer celý:
ten bál - je křížovatka,
dospělí - nedospělí.

Opilí od radosti
si všichni trochu lžeme,
že zkouškou dospělosti
opravdu dospějeme...

(Pramen: Karel Kryl (1972): Knížka Karla Kryla. Köln (= Index))

Vysvětlivky:

Portmonka – zastaralý (archaický) výraz obecné češtiny – peněženka

Umístěnka je dokument, který obsahuje údaje, vztahující se k umístění absolventa vysoké školy nebo výběrové odborné školy ze školního roku 1951/1952 a let pozdějších do určitého podniku podle potřeb tehdejšího státního národohospodářského plánu.

Podnik byl podle nařízení povinen absolventa zaměstnat, zajistit mu vhodné ubytování a poskytnout náhradu cestovních a stěhovacích výdajů. Absolvent musel v podniku pracovat po dobu tří let. Později bylo státem řízené umístění rozšířeno i na další osoby, tzv. odborné pracovníky. Bylo možné převádět odborné pracovníky z podniků, úřadů, ústavů a jiných zařízení do jiných podniků, kde jich byl nedostatek.

Častuška – původně ruský vesnický popěvek, vzniklý v 2. pol. 19. století, později příležitostná krátká umělá píseň lyrická, žertovná, satirická nebo časová, aktuální, často primitivní

Karel Kryl, známý jako Básník s kytarou byl český písničkář a básník, jeden z nejvýznamnějších představitelů českého protestsongu v letech 1968–1989. Písň si sám psal, v jeho repertoáru byly jak krátké úderné pamfletické písň, tak delší poetické a melanchonické skladby.

Jeho první deska byla vydána půl roku po invazi sovětských tanků, přičemž titulní písnička "Bratříčku, zavírej vrátka" vznikla údajně naprosto spontánně v noci 22. srpna 1968, jako okamžitá reakce na vpád vojsk Varšavské smlouvy do Československa.

Karel Kryl emigroval z Československa 9. září 1969 a usadil se v německém Mnichově. Ostatní desky (kromě LP Monology) vycházely v exilu. Spolupracoval s redakcí Svobodné Evropy, nejprve externě, od roku 1983 jak zaměstnanec.

Po krátkém nadšení ze sametové revoluce Kryl na počátku roku 1990 uveřejňuje kritickou píseň Sametové jaro (album Tekuté písky). Karel Kryl umírá 3. března 1994 v Mnichově po prodělaném těžkém infarktu.

<http://zivotopis.osobnosti.cz/karel-kryl.php> dne 18.2. 2015

Písemná maturitní zkouška z jazyka českého

Téma 2: Křestní jméno jako základ identity

Úloha č.1: Napište **shrnutí**

Situace: Pracujete jako dobrovolník pro spolek FAMILY a chcete blíže objasnit problematiku „Význam našich křestních jmen“. Píšete na toto téma shrnutí pro aktuální informační bulletin (Newsletter). Ve svém výkladu se opíráte o článek Kateřiny Rodné „Co pro nás znamená vlastní jméno?“ (příloha č.1)

Napište **shrnutí** a zpracujte následující úkoly:

- Shrňte nejdůležitější teze článku.
- Popište historický vývoj významu našich křestních jmen.
- Objasněte důvody, proč hrají naše křestní jména v pracovním životě důležitou roli.

Napište mezi 270 a 330 slovy. Vyznačte odstavce pomocí volného řádku.

Úloha 2: Napište **doporučení**

Situace: Pracujete jako spolupracovník školního časopisu „Mládež dnes“ a byl jste požádán redakcí, abyste se vyjádřil k tématu „Křestní jméno jako základ identity“. Rozhodnete se napsat svým spolužákům a spolužačkám doporučení, které vyjde v příštím čísle časopisu. Opíráte se přitom o dva přiložené články a vlastní zkušenosti.

Přečtěte si novinové články „Nutella není vhodné jméno pro holčičku, rozhodl soud“ ze dne 28.1. 2015 a „Těší mě, Manchester United. Bulharský fanoušek bojuje o vysněné jméno“ ze dne 5.2. 2015 z webové stránky novin Lidové noviny www.lidovky.cz (příloha 2).

Napište **doporučení** a zpracujte následující úkoly:

- Shrňte obsah obou přiložených článků.
- Analyzujte aktuální trend dávat dětem originální křestní jména.
- Zhodnoťte na základě vlastních zážitků a zkušeností, jakou roli hrají při výběru křestního jména prominentní osobnosti, individuální záliby a koníčky.
- Navrhněte nyní na základě Vašich poznatků odůvodněné doporučení adresované Vaším spolužákům a spolužačkám, které se bude týkat výběru křestních jmen pro jejich vlastní potomky.

Napište mezi 540 a 660 slovy. Vyznačte odstavce pomocí volného řádku.

Příloha k tématu 2 (úloha 1):

Naše jméno – základ naší identity (zkráceno)

Kateřina Rodná: Co pro nás znamená vlastní jméno?

22.6.2011

Jméno má v našem životě nezastupitelnou, jedinečnou úlohu. Je základní součástí naší identity. Máme-li jen trochu štěstí, je něčím v zásadě pozitivním, ale ten, kdo měl v životě „smůlu“ a jehož jméno je pro něj z nějakého důvodu nepříjemné, nebo dokonce nepřijatelné, se s takovou přitěží musí vyrovnávat celý život.

Když starozákonní Bůh stvořil člověka, dal mu za úkol pojmenovat všechny živé tvory ve světě. Tím, že dáváme realitě jméno, si ji určitým způsobem podrobujeme, přizpůsobujeme, možná ji dokonce měníme. Když dáváme jméno dítěti, jméno, které bude nosit celý život, stáváme se tím do jisté míry spolutvůrci jeho osudu. Můžeme mu dát své vlastní jméno, udělat z něj pokračovatele tradice, jméno mazlivé, jméno tvrdé, jméno, které nezná zdobněliny, jméno vznešené, obyčejné, neobvyklé, jméno, které s sebou nese nejrůznější konotace. Ať tak či tak, bude to právě tohle jméno, kterým na něj budou volat kamarádi, kterým ho bude oslovovat partner a kterým bude odpovídat na otázku „kdo jsi“.

Jméno je základem identity

Jméno je „nejdůležitější kotvou naší identity,“ prohlásil ve třicátých letech předchozího století známý americký psycholog Gordon Allport. Podle jeho kolegy Williama E. Waltona je jméno dokonce „určujícím faktorem ve vývoji osobnosti, hledání přátel, a možná dokonce životního úspěchu či neúspěchu“. Většina z nás se se svým jménem identifikovala, ale překvapivě mnoho lidí cítí ke svému jménu averzi. Například mezi Němci je každý desátý dospělý nespokojený s tím, jak ho rodiče pojmenovali, a 43 % z nich dává přednost své přezdívce, kterou se představují a třeba i podepisují. Podle vědců, kteří se věnují výzkumu identity, je v pubertě se svým jménem nespokojená většina lidí. Chtěli by být někým jiným, vymezit se vůči okolí, přijmout novou identitu. Taková nespokojenost obvykle s věkem odezní, ale v některých případech přece jen zůstává i v dospělosti. Profesorka Bettina Hannover, psycholožka z berlínské Svobodné univerzity, spatřuje skutečnou příčinu odmítání vlastního jména ne ve jméně samotném, ale ve vztahu k lidem, kteří ho vybrali, k rodičům. Tak například lidé, kteří se v dětství stali obětí zneužívání, vlastní jméno vnímají jako něco ohrožujícího. Když se rozhodnou ho změnit, bývá to pro ně osvobozující. Přijetím nového jména přijímají i novou identitu, jméno je symbolem nového začátku.

Pojmenování jako součást rituálu

Pomineme-li pro tuto chvíli proces, kterým se rodiče rozhodují, jaké jméno potomkovi přiřknou, nastává chvíle, kdy se jméno stává oficiální charakteristikou dítěte. V naší kulturní tradici to byl rituál křtu, kterým bylo dítě oficiálně uvedeno do společenství, ale jako mnohé jiné rituály i křest u nás ztrácí na všeobecně vnímaném významu.

Jak vybíráme jméno?

V naší společnosti je běžné a normální, že dítě dostane jedno, maximálně dvě rodná jména, která mu zůstanou po celý život. V různých kulturách se k pojmenování dětí přistupuje někdy i velmi vynalézavě. Zatímco my jsme přece jen omezeni seznamem povolených a doporučených jmen a nemáme-li partnera, jehož exotičtější původ by nám umožnil trochu se vymknout pravidlům, musíme se mírnit, v mnoha jiných zemích je jméno čistě záležitostí libovůle rodičů. Světlo světa tak spatřila třeba dvojčata, která jejich šťastní rodiče v Texasu obratem pojmenovali „Asthma“ a „Pneumonia“. Jméno může být i demonstrací postojů nebo politických názorů rodičů. Jak se asi žilo malým Adolfům narozeným během války v Protektorátu, když nastupovali do první třídy? A v kolika rodinách dostalo dítě ve stejné době jméno jako výraz protestu? Kolik se narodilo třeba Václavů? Kolik Tomášů nese své jméno jako poctu prvnímu československému prezidentovi?

Jméno o nás vypovídá

Jméno má pro nás při hodnocení lidí daleko větší význam, než si připouštíme. Nejspíš se považujeme za nestranné pozorovatele, ale ve skutečnosti je pro nás jméno a priori nositelem významů, včetně neuvědomovaných předsudků.

A nemusí jít jen o jména nějakým způsobem výjimečná a vybočující z průměru, i když taková nás asi napadnou jako první. Některé jména vzbudí naši zvědavost a třeba podnítí fantazii, u jiných spíš přemýšlíme o rodičích a jejich motivaci.

Jména používaná v naší kultuře můžeme zběžně rozdělit do tří skupin: módní, staromódní a řekněme neutrální. Samozřejmě, v průběhu let se jména z jednotlivých kategorií přesouvají jinam. Třeba Anna, před nedávnou dobou mezi malými dětmi jméno vysloveně vzácné, je dnes jedním z

Příloha k tématu 2 (pokračování úlohy 1):

nejpopulárnějších. Jiná jména se drží tradičně na předních místech popularity - David, Jan, Petr, z dívčích třeba Martina, Jana.

I v profesním životě hraje jméno větší roli, než si lidé myslí. Tvrdí to alespoň Jürgen Gerhards, profesor sociologie z Berlína. „Protože firmy nejsou žádné sociální podniky, je naprosto jasné, že se dívají i na jméno,“ říká Gerhards na základě jedné své studie. Podle něj existují jména specifická pro určité společenské vrstvy. „Ve vyšší společenské vrstvě asi nenajdete žádnou Jacqueline,“ tvrdí. Děti z „vyšších kruhů“ dostávají méně obvyklá jména, rodiče ve snaze odlišit své dítě od okolí častěji sahají po vzácnějších, třeba staromódních jménech. Rodiče na opačné straně společenského spektra takovou potřebu zpravidla nemají. V Německu se to mezi dětmi z této vrstvy obyvatelstva hemží Jacquelinami a Jennifer.

Kevin není jméno, ale diagnóza

Jméno, které rodiče dítěti dají do vínku, mu může dokonce ztížit, nebo naopak usnadnit školní „kariéru“. A důvod? Existují jména, která předem „svádějí“ učitele a vychovatele k rychlým soudům o jejich nositelích. Některá jména automaticky spojují s vyšší inteligencí, s pílí, s poslušností a obecně s lepšími schopnostmi. Jiné děti jsou naopak už předem v nevýhodě - jejich jméno je předem posouvá spíš k těm problémovějším, neposlušným, nápadným dětem. V Německu, kde proběhla studie, která se tímto aspektem jmen zabývala, jsou za spíše přátelské, výkonnější a vychovanější považovány malé Charlotty, Sophie, Marie, Hanny, Alexandři, Maximilianové, Simonové, Lukasové a Jakobové. Naopak Chantal, Mandy, Angelina, Kevin, Justin nebo Maurice se asociují se slabšími výkony a nápadným chováním. Specifické postavení zaujímá jméno Kevin: jak prohlásil jeden z oslovených německých pedagogů, „to není jméno, to je diagnóza.“ Takovému „Kevinovi“ dá pak dost práce, aby dokázal, že nepatří do předem vyhrazené přihrádky...

(Zdroj: <http://www.rodina.cz/clanek8362.htm> dne 24.1. 2015)

Autorka vystudovala psychologii na FF UK v Praze. Zabývá se rodinným poradenstvím, je redaktorkou Psychologie dnes.

Celkem: 990 slov

Příloha k tématu 2 (úloha 2):

Nutella není vhodné jméno pro holčičku, rozhodl soud

28. LEDNA 2015, LIDOVKY.CZ, ČTK

PAŘÍŽ Francouzský soud zabránil rodičům, aby podle oblíbené oříškové pomazánky pojmenovali svou dcerku Nutella. Rozhodnutí opřel o skutečnost, že by takové jméno dívce vyneslo v životě posměšky, napsal zpravodajský server BBC News. Soudce nařídil, aby se holčička místo Nutella jmenovala docela obyčejně - Ella.

„Je v rozporu se zájmy dítěte, aby mělo jméno, které povede jen ke škádlení, popichování či shazování,“ dodal soud. Francouzští rodiče mají obvykle zcela volnou ruku při výběru jména svých potomků. Soud ale může zakročit v případě, že mu jméno pro dítě z jakéhokoli důvodu nepřípadá vhodné. Od roku 1993, kdy rodiče dostali právo pojmenovat děti zcela podle svého vkusu, proběhlo několik podobných soudních řízení.

Švédsko připustilo křestní jméno Metallica, ale už nikoli

Brfxxccxxmnpccclllmmnprxvclmncssqlbb11116. Japonsko zakázalo jméno Akuma (d'ábel) a Portugalsko Monu Lisu. Naopak v Indii může být Lenin, Stalin, Brežněv i Chruščov.

Na soud se také obrátil otec, který se snažil zabránit francouzské automobilce Renault použít pro jeden ze svých modelů stejné jméno, jaké má jeho dcera Zoe Renault(ová). Cedric Renault argumentoval tím, že pokud Renault pojmenuje model vozu Zoe, život jeho dcery se změní v „noční můru“; s žalobou ale neuspěl a elektromobily Renault Zoe dobývají trh.

I v dalších zemích mohou rodiče při výběru jména pro potomka narazit. Na Islandu například prošel Elvis, ale nikoli Carolina. Po Novém Zélandu pobíhá dítě se jménem Number 16 Bus Shelter (zastávka autobusové linky číslo 16), ale nikoli malý Yeah Detroit, byť o to rodiče stáli.

Zdroj: http://relax.lidovky.cz/nutella-neni-vhodne-jmeno-pro-holcicku-rozhodl-soud-ve-francii-p72-zajimavosti.aspx?c=A150127_095525_In-zajimavosti_ape dne 15.2. 2015

Těší mě, Manchester United. Bulharský fanoušek bojuje o vysněné jméno (zkráceno)

Jiří Jakoubek, 5. února 2015 14:51 | Lidovky.cz

SOFIE/PRAHA - Tetování, křestní jména synů podle oblíbených hráčů... Někteří fotbaloví fanoušci jsou svým klubům oddaní natolik, že to tvoří důležitou součást jejich života. O krok dál šel Marin Zdravkov. Jedenapadesátiletý Bulhar se rozhodl jmenovat se stejně jako jeho milovaný Manchester United. A na čele má vytetovaný znak klubu.

Láska mezi bulharským nadšencem a slavným klubem začala v sedmdesátých letech. Ve městě Svištov u Dunaje, který tam tvoří hranici mezi Bulharskem a Rumunskem, s otcem sledovali na rumunském kanálu anglickou ligu. Zamiloval se do Manchesteru United a už tehdy prý uvažoval o změně jména. To ale v té době nepřicházelo v úvahu.

„Tehdy u nás byl komunismus a kdybych někomu řekl, že bych se chtěl jmenovat stejně jako klub z kapitalistické země, měl bych dobrou šanci na pobyt v blázinci nebo ve vězení,“ vysvětlil Zdravkov britskému deníku Mirror.

Roky mijely, otec mu zemřel, ale potom přišla úžasná noc a s ní jeden z největších úspěchů Manchesteru United v jeho historii. Psal se rok 1999 a klub z Old Trafford porazil v dramatickém finále Ligy mistrů v Barceloně Bayern Mnichov 2:1. A zatímco fanoušci „rudých d'áblů“ jásali nad úžasným obratem, kdy Sheringham a Solskjaer v nastaveném čase zařídili konečný výsledek, bulharský fanoušek se definitivně rozhodl, že naplní svůj dětský sen.

Jenže jeho touha byla jedno a byrokracie na úřadech druhá. Teprve v roce 2007 slavil dílčí vítězství - mohl se přejmenovat na Manchester Zdravkov Levidžov. „Zatím si připadám jako v poločase. Nebudu se cítit správně, dokud se nebudu jmenovat Manchester United,“ citovala jej tehdy agentura AP.

„Tehle klub je můj život a chci, aby to bylo patrné i z mého jména,“ dodal.

Vytrvalost stavebního dělníka se vyplatila až loni, ale opět nešlo o konečné vítězství. Úřady udělaly další právní ústupek a fanoušek se nyní jmenuje Manchester Zdravkov Levidžov - United, přičemž slůvko United je v jeho občance uvedeno jako přezdívka.

On ale trvá na svém, chce se jmenovat Manchester United. „Tohle je směšné, nechci se jmenovat jako anglické město. Přátelé si teď ze mě tropí šprýmy - dobrá, tvoje křestní jméno je Manchester, ale příjmení je City, anebo United? Ne, ještě jsem cíle nedosáhl,“ má jasno.

O jeho oddanosti anglickému klubu svědčí i skutečnost, že kvůli změně jména změnil i víru - z katolické přešel na pravoslavnou, která mu tento krok povolila. „Bůh teď aspoň ví, jaké jméno chci mít na náhrobku,“ řekl muž jménem Manchester. Jeho osmiletá kočka se jmenuje Beckham.

Zdroj: http://sport.lidovky.cz/marin-zdravkov-fanousek-se-prejmenoval-na-manchester-united-pr7-/fotbal.aspx?c=A150205_145907_In-sport-fotbal_makr dne 17.2. 2015

Písemná zkouška z jazyka českého

Téma 3: Jazykové pobyty

Úloha 1: Napište **argumentativní řeč**

Situace: Maturitní třída diskutuje v třídnické hodině o společné cestě do zahraničí po úspěšném složení všech zkoušek. Z pozice mluvčího třídy 8. ORg se snažíte přesvědčit své spolužáky a spolužačky o výhodách letního jazykového pobytu, kde spojíte příjemné s užitečným – kombinace výuky angličtiny a volnočasových aktivit. Opírejte se přitom o přiloženou nabídku Agentury Festa.

Přečtěte si nabídku Agentury Festa (příloha 1).

Napište **argumentativní řeč** a zpracujte následující úkoly:

- Shrňte nejdůležitější informace z nabídky Agentury Festa a popište svým spolužákům možný průběh společného jazykového pobytu.
- Zaujměte jako mluvčí třídy stanovisko k výhodám společné akce po úspěšně zvládnuté maturitní zkoušce.
- Zabývejte se také možnými protiargumenty Vašich spolužáků a spolužaček a zhodnoťte je.

Napište mezi 405 a 495 slovy. Vyznačte odstavce pomocí volného řádku.

Úloha 2: Napište **otevřený dopis**

Situace: Vedení Vaší školy uvažuje o zavedení povinného jazykového pobytu na druhém stupni gymnázia. To vyvolalo mezi studenty a studentkami vyššího stupně gymnázia velkou diskuzi. Ještě před poradou školního výboru, kde se má vše připravit pro konečné rozhodnutí, napíšete z pozice studenta/studentky maturitního ročníku otevřený dopis adresovaný všem mluvčím tříd druhého stupně gymnázia. V něm zaujmete k této záležitosti jasnou pozici.

Přečtěte si novinový článek „Výuka v zahraničí je dražší, ale učíte se i mimo školu“ Dany Jakešové z Mladé fronty Dnes (příloha 2).

Napište nyní **otevřený dopis** a zpracujte následující úkoly:

- Shrňte nejdůležitější informace z novinového článku.
- Objasněte výhody a nevýhody takového jazykového pobytu.
- Zaujmete na konci vlastní stanovisko, jak hodnotíte zavedení povinného jazykového pobytu na vyšším stupni gymnázia, a zdůvodněte svou pozici.

Napište mezi 405 a 495 slovy. Vyznačte odstavce pomocí volného řádku.

Příloha k tématu 3 (úloha 1): Agentura Festa

Příloha k tématu 3 (úloha 2):

Dana Jakešová: Výuka v zahraničí je dražší, ale učíte se i mimo školu

Po jednom semestru je student schopný opravdu výrazného pokroku. Ale není to pro každého. Zájem o několikátýdenní, ale i několikaměsíční kurzy v zahraničí roste. „Nárůst zájmu sledujeme hlavně nyní s odezníváním finanční krize,“ potvrzuje Vítězslav Bican, ředitel jazykové školy Channel Crossings. Lidé si podle něj jednak uvědomují, že znalost jazyka jim může pomoci na nestálém pracovním trhu, a jednak našli odvahu k investicím do vzdělání.

Jedná se o nákladnější variantu, než jsou kurzy v tuzemsku. Zahraniční zkušenost je však nenahraditelná. Člověk se totiž musí v cizím prostředí a hlavně cizím jazyce aklimatizovat, připravit se na řešení různých situací. „Záhy zjistí, že to takový problém není. A je to příjemné i pro růst vlastního sebevědomí,“ přidává další plus Irena Brychnáčová, koordinátorka zahraničních kurzů ze školy Sluně – svět jazyků.

Co od lekcí čekáte

Rozhodující při výběru kurzu je, zda se chcete „rozmluvit“, posunout se o jednu či dvě jazykové úrovně, nebo umět po návratu mluvit plynule. Po jednom semestru student dosáhne opravdu výrazného zlepšení. Jenže to si může dovolit jen málokdo, ať již z důvodů finančních nebo časových. „Velmi znatelný efekt má ale i několikátýdenní kurz. Minimálně by však měl trvat 2 až 3 týdny,“ doporučuje Petr Pasek, mluvčí Asociace jazykových škol a agentur.

Počet hodin týdně se může pohybovat od 15 až do 40 hodin. Optimální variantou je 20 až 25 hodin týdně, to člověku zbude čas i na mimoškolní program a přitom v jazyce bude znát pokrok. „Můžete si také nakombinovat hodiny – dopoledne se učit ve skupině a odpoledne si vzít výuku individuální,“ říká Brychnáčová.

Podstatný je i počet studentů ve skupině. Vybírat můžete mezi miniskupinou 4-5 studentů, nebo častěji nabízenou variantou skupin s 6-15. Vliv bude mít také národnostní složení skupiny. „Ideální je, když jsou studenti v malém počtu z mnoha zemí a kontinentů,“ vysvětluje Bican.

Jak zahraniční kurz vybrat

Nabídka z jazykové agentury by měla obsahovat délku a intenzitu studia, jeho zaměření, typ ubytování a stravování, způsob zajištění dopravy a pojištění. To si zvolíte sami a agentura vám připraví nabídky od zahraničních škol, případně vám poradí, co by pro vás bylo nejvhodnější. „Stojí za to zažádat agenturu o reference od jiných účastníků kurzu,“ doporučuje Nad'a Málková, ředitelka jazykových pobytů ve Student Agency.

Podle konkrétních požadavků se bude odvíjet cena. Méně intenzivní kurz i s ubytováním může mimo hlavní sezonu stát již mezi 10 až 15 tisíci na týden. „Je třeba si dát pozor na akční nabídky s lákavými cenami, které jsou ale bez ubytování a letenek,“ upozorňuje Bican. Vždy si proto zkontrolujte, co cena zahrnuje.

Ptejte se také, jestli vám pomohou v případě potíží. Na každé škole v zahraničí je kontaktní osoba, která má na starosti komunikaci se studenty a jejich ubytování. Ovšem pokud se člověk necítí v cizím jazyce natolik, aby se ozval, tak je nejlepší obrátit se na českou agenturu. A obraťte se na ni i v případě, že se vám daný problém na místě vyřešit nepodaří.

Angličtina, ale i čínština

Jedničkou je stále angličtina. „Nejoblíbenější destinací je dlouhodobě Velká Británie, která spojuje výhodu nízkých nákladů na dopravu s jednoznačně nejširší nabídkou škol a kurzů,“ uvádí Málková. Druhá příčka patří každoročně středomořské Maltě. Zájmu se těší i další jazyky. Češi znovu objevují němčinu. Populární jsou velké metropole jako Berlín nebo Mnichov i menší univerzitní města jako Heidelberg.

Stále poptávanější je i španělština. Tady táhnou kurzy hlavně v přímořských městech nebo v městech s kulturní a historickou tradicí jako Barcelona nebo Granada. A nechybí ani nabídky na další evropské jazyky – portugalsštinu, italštinu, francouzštinu a poměrně nově také ruštinu. „Zajímavý je vzrůstající zájem o čínštinu na kurzech v Pekingu a Šanghaji nebo stále poměrně vysoký zájem o studium španělštiny v Latinské Americe,“ dodává Málková.

(Pramen: Mladá fronta Dnes, 26.1. 2015)